

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.2.2008
KOM(2008) 112 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2006

{SEK(2008) 269}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Emnet for rapporten	3
2.	Revisionsrettens DAS-konklusioner inden for delt forvaltning.....	3
3.	Medlemsstaternes feedback om de mest almindelige fejl inden for strukturforanstaltningerne	7
4.	Hensyntagen til medlemsstaternes holdninger i Revisionsrettens årsberetning	9
5.	Medlemsstaternes opfølgning af fejl inden for landbrugspolitikken og strukturforanstaltningerne	10
6.	Konklusion	12

1. EMNET FOR RAPPORTEN

Hvert år afgiver Den Europæiske Revisionsret sin revisionserklæring (den såkaldte "DAS") om pålideligheden af De Europæiske Fællesskabers regnskaber og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed¹. Revisionserklæringen er hovedsagelig baseret på konklusionerne fra Revisionsrettens egne revisioner, der i vidt omfang finder sted i medlemsstaterne, da det er dem, der står for over tre fjerdedele af de samlede betalinger fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (fællesskabsbudgettet).

Efter at Revisionsrettens årsberetning for 2006² var blevet offentliggjort, sendte Kommissionen – som det kræves i finansforordningen³ – straks medlemsstaterne en liste over alle de bemærkninger, som Revisionsretten havde fremsat, og de fejl, som Revisionsretten havde fundet vedrørende den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne blev opfordret til at udfylde et spørgeskema om, hvordan de havde fulgt op på Revisionsrettens bemærkninger og konklusioner. Medlemsstaterne blev også bedt om at anføre, hvad der efter deres mening var hovedårsagerne til de mest almindelige fejl i forbindelse med strukturforanstaltningerne.

Denne rapport giver et resumé af de svar, medlemsstaterne har sendt Kommissionen. Den vedrører kun de områder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, dvs. opkrævning af indtægter og udgifter til den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltningerne.

Kommissionen skal fremlægge denne sammenfattende rapport for Rådet, Revisionsretten og Europa-Parlamentet senest den 28. februar 2008⁴. Inden for denne frist er det ikke muligt for Kommissionen at kontrollere indholdet af medlemsstaternes svar, som derfor må anses for kun at repræsentere medlemsstaternes holdninger.

Rapporten ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene⁵, der giver yderligere oplysninger om medlemsstaternes svar.

2. REVISIONSRETTENS DAS-KONKLUSIONER INDEN FOR DELT FORVALTNING

På de områder, hvor der er delt forvaltning, spiller medlemsstaterne en vigtig rolle i den daglige forvaltning og kontrol, mens Kommissionen overvåger det arbejde, som medlemsstaterne udfører. Gode forvaltnings- og kontrolstrukturer i medlemsstaterne er således en forudsætning for, at man kan undgå fejl i udbetalingerne og opkrævningen af indtægter.

---

¹ Jf. artikel 248 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

² Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2006, med institutionernes svar, EUT C 273 af 15.11.2007.

³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002, ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13.12.2006.

⁴ Jf. finansforordningens artikel 143, stk. 6.

⁵ SEK(2008) 269.

I årsberetningen for 2006 fremlagde Revisionsretten en vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne og et skøn over den forventede finansielle effekt af fejlene i de enkelte sektorer af fællesskabsbudgettet. Grundlaget herfor var resultaterne af de systemrevisioner og finansielle revisioner af stikprøver af betalinger, som Revisionsretten havde foretaget i medlemsstaterne og i Kommissionen.

Revisionsretten konstaterede, at overvågnings- og kontrolsystemerne i 2006 var tilfredsstillende for indtægterne og for næsten 70 % af de udgifter under den fælles landbrugspolitik, som kontrolleres ved brug af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), *jf. tabel 1*. For de resterende landbrugsudgifter blev overvågnings- og kontrolsystemerne kun betragtet som delvis tilfredsstillende.

Efter Revisionsrettens mening var kontrolsystemerne i medlemsstaterne vedrørende strukturforanstaltningerne generelt ineffektive eller kun moderat effektive. Revisionsretten mente også, at Kommissionens tilsyn, som skal begrænse risikoen for, at medlemsstaternes kontrolsystemer ikke forebygger godtgørelsen af udgifter, som er anmeldt med for høje beløb, eller som ikke er støtteberettigede, kun var moderat effektivt⁶.

Tabel 1. Revisionsrettens vurdering for områder, hvor der hovedsagelig er delt forvaltning, 2005 og 2006.

Overvågnings- og kontrolsystemer		Områder, hvor der hovedsagelig er delt forvaltning	Fejlforekomst	
2005	2006		2005	2006
Tilfredsstillende	Tilfredsstillende	Egne indtægter	Under 2 %	Under 2 %
		Den fælles landbrugspolitik, herunder:	Ikke anført af Revisionsretten	Mellem 2 og 5 %
Tilfredsstillende	Tilfredsstillende	<i>IFKS</i>	Under 2 %	Under 2 %
Delvis tilfredsstillende	Delvis tilfredsstillende	<i>Uden for IKSF</i>	Over 5 %	Over 5 %
Utilfredsstillende	Utilfredsstillende	Strukturforanstaltninger	Over 5 %	Over 5 %

Kilde: Præsentation om Revisionsrettens revisionserklæring af Josef Bonnici, medlem af Revisionsretten, for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (COCOBU) den 20.12.2006. Tabel 1.2 i Revisionsrettens årsberetning for 2006.

De substansfejl (dvs. fejl med finansiell effekt), som Revisionsretten har fundet inden for egne indtægter, var så fåtallige og så små, at den samlede fejlforekomst på dette område blev anset for at være under den væsentlighedsgrænse på 2 %, som Revisionsretten har fastsat.

Der var i 2006 en vis forskel på substansfejlene inden for landbrugspolitikken og strukturforanstaltningerne, *jf. tabel 2*.

⁶ Jf. Revisionsrettens erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed i revisionserklæringen, kapitel 1, årsberetningen for 2006.

Tabel 2. Typiske substansfejl inden for landbrugspolitikken og strukturforanstaltningerne.

Den fælles landbrugspolitik	Strukturforanstaltninger
<p><i>IFKS</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Revisionsretten konstaterede, at en marks areal var mindre, end landbrugeren hævdede. <p><i>Uden for IKSF</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Revisionsretten konstaterede, at landbrugeren ikke fuldt ud havde overholdt en eller flere af foranstaltningerne under ordningen for miljøvenligt landbrug. 	<ul style="list-style-type: none"> • Revisionsretten krævede at se dokumenter, der kunne begrunde de udgifter, som projektlederen har angivet, men projektlederen kunne ikke fremlægge dokumenterne inden for den fastsatte frist. • Revisionsretten konstaterede, at projektlederen havde angivet udgifter, som ikke var berettiget til en sådan godtgørelse (f.eks. hvis lønomkostningerne ikke var beregnet korrekt, eller omkostningerne var afholdt efter fristens udløb). • Revisionsretten konstaterede, at procedurerne for offentlige indkøbsaftaler ikke var blevet overholdt (f.eks. var der ikke som krævet afholdt et udbud). • Revisionsretten konstaterede, at projektet havde givet indtægter, som ikke var medregnet ved beregningen af samfinansieringssatsen. • Revisionsretten konstaterede, at de angivne udgifter var højere end de faktisk afholdte omkostninger (f.eks. fordi projektlederen havde angivet de budgetterede udgifter og ikke de faktisk afholdte udgifter).

På landbrugsområdet skønnede Revisionsretten, at markedsforanstaltningerne og den direkte støtte, der tilsammen udgør 85 % af udgifterne under EUGFL, Garantisektionen (inkl. IKSF), lå under grænsen på 2 %. Med hensyn til betalinger til ordninger for udvikling af landdistrikterne understregede Revisionsretten, at miljøvenlige landbrugsforanstaltninger har tendens til en høj forekomst af fejl, fordi landbrugerne ikke opfylder de ofte komplicerede betingelser for støtteberettigelse⁷. Den generelle forekomst af fejl inden for betalingerne til landbruget blev dog anslået til at være lidt over 2 %.

Fejlene inden for strukturforanstaltningerne havde tit en betydeligt større finansiel effekt end fejlene inden for landbrugspolitikken. Revisionsretten anførte, at den var rimelig sikker på, at mindst 12 % af det samlede beløb, der blev godtgjort i forbindelse med strukturpolitiske projekter i regnskabsåret 2006, ikke skulle have været godtgjort⁸. Revisionsrettens konklusioner var baseret på revisionen af en stikprøve af 177 projekter, der havde modtaget mellemliggende betalinger⁹ fra Kommissionen i 2006.

⁷ Jf. punkt 5.72 i årsberetningen for 2006.

⁸ Jf. punkt 6.39 i årsberetningen for 2006.

⁹ Inden for strukturforanstaltningerne vedtager hver medlemsstat operationelle programmer for finansiering af visse typer projekter. I programperioden udvælger de nationale myndigheder projekter til finansiering, og projektlederne angiver udgifterne til dem med henblik på godtgørelse. De nationale myndigheder angiver derefter deres udgifter til Kommissionen flere gange om året og modtager mellemliggende betalinger som godtgørelse for EU's bidrag til udgifterne. Ved slutningen af programperioden indsender de nationale myndigheder en endelig udgiftsannonce til Kommissionen,

Både Kommissionen og Revisionsretten har påpeget, at strukturforanstaltninger er en sektor af fællesskabsbudgettet, hvor der konsekvent er hyppige fejl¹⁰, og hvor den finansielle effekt er større end i andre sektorer af fællesskabsbudgettet. De samme typer fejl gentages fra år til år – selv om deres relative størrelse kan variere – hvilket viser, at kontrolsystemerne ikke fungerer ordentligt.

En medlemsstat skal oprette fire kontrolniveauer, og Kommissionen skal overvåge, om kontrolsystemerne er oprettet korrekt og fungerer effektivt, *jf. tabel 3*. Kommissionen gennemfører et omfattende revisionsarbejde i medlemsstaterne, og når den finder mangler i deres systemer, som kan føre til, at fejlene ikke opdages, får den dem til at gennemføre korrigerende foranstaltninger og kan også suspendere de mellemliggende betalinger eller pålægge finansielle korrektioner.

Tabel 3. Kontrolstrukturen inden for strukturforanstaltningerne.

Medlemsstat	Forvaltningsmyndighed	Daglig kontrol af projekterne (inkl. såkaldt artikel 4-kontrol)
	Betalingsmyndighed	Attestering af projektudgifter
	Revisionsorgan	Systemrevisioner og efterfølgende stikprøvekontrol af projekterne
	Afslutningsorgan	Bekræftelse af den endelige anmeldelse af projektudgifter
Kommissionen	Overvågning gennem revisioner, handlingsplaner, suspension af betalingerne og finansielle korrektioner	

Revisionsretten fremlagde sin vurdering af 19 kontrolsystemer i ni medlemsstater i årsberetningen for 2006¹¹. I hvert tilfælde vurderede Revisionsretten, om det relevante niveau i kontrolstrukturen var tilfredsstillende, delvis tilfredsstillende eller utilfredsstillende, *jf. tabel 4*.

Tabel 4. Revisionsrettens vurdering af 19 kontrolsystemer i medlemsstaterne, årsberetningen for 2006.

	Utilfredsstillende	Delvis tilfredsstillende	Tilfredsstillende	I alt
Forvaltningsmyndigheder	11	7	1	19
Betalingsmyndigheder	10	6	3	19
Revisionsorganer	4	7	8	19
Afslutningsorganer	0	8	11	19

Revisionsretten konstaterede, at de største problemer fandtes på de første kontrolniveauer i medlemsstaterne (lidt over halvdelen af de undersøgte forvaltnings-

---

ledsaget af en afslutningserklæring fra et uafhængigt revisionsorgan, og får udbetalt resten af den samfinansiering fra EU, de er berettiget til. Der foretages kontrol i forskellige faser i programcyklussen for at forebygge eller rette fejl. Fejlene rettes ved at geninddrive betalingerne fra modtageren, reducere andre betalinger eller erstatte ikke-støtteberettigede udgifter med støtteberettigede udgifter.

¹⁰

Bortset fra EUGFL, Udviklingssektionen.

¹¹

Jf. bilag 6.1 i årsberetningen for 2006. De ni medlemsstater var Tyskland, Polen, Spanien, Frankrig, Slovenien, Det Forenede Kongerige (Skotland), Italien, Grækenland og Østrig/Ungarn.

og betalingsmyndigheder blev betragtet som utilfredsstillende), mens det sidste kontrolniveau fungerede forholdsvis godt (ingen afslutningsorganer blev betragtet som utilfredsstillende).

3. MEDLEMSSTATERNES FEEDBACK OM DE MEST ALMINDELIGE FEJL INDEN FOR STRUKTURFORANSTALTNINGERNE

I lyset af Revisionsrettens konklusioner anmodede Kommissionen medlemsstaterne om at indsende flere oplysninger om de underliggende årsager til de mest almindelige fejl inden for strukturforanstaltningerne og oplysninger om, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne havde truffet for at undgå sådanne fejl. Næsten alle medlemsstaterne svarede.

De hovedårsager, som medlemsstaterne oftest nævnte, vedrørte:

- *Lovgivning*: Betingelserne for samfinansiering fra EU er fastsat i den grundlæggende lovgivning om strukturforanstaltninger¹². Lovgivningen foreslås af Kommissionen og vedtages af Rådet, i nogle tilfælde efter at Europa-Parlamentet har givet sit samtykke. Medlemsstaterne beskrev ofte EU's lovgivning som for kompliceret. I andre tilfælde havde forskelle mellem den nationale lovgivning og EU-lovgivningen medført forvirring (f.eks. forskelle mellem de nationale regler og EU-reglerne om, hvor længe dokumenter skal opbevares). Nogle medlemsstater nævnte også, at deres fortolkning af EU-lovgivningen i visse tilfælde var forskellig fra Revisionsrettens fortolkning.
- *Personale*: Flere medlemsstater anførte, at mangel på ekspertise blandt medarbejderne i gennemførelsesorganisationerne var en af hovedårsagerne til fejl. Forsømmelighed eller sjuskefejl begået af medarbejderne blev også nævnt.
- *Dokumentation*: Flere medlemsstater nævnte manglende arkivering, inkonsekvent arkivering eller tab af dokumenter (i nogle tilfælde på grund af omorganisering eller nedlægning af en projektstyringsenhed) som hovedårsagerne.

Kommissionen spurgte medlemsstaterne, om de havde truffet foranstaltninger for at forhindre, at de mest almindelige fejl gentog sig. Alle de medlemsstater, der besvarede denne del af spørgeskemaet, sagde, at de havde truffet en eller anden form for foranstaltninger. De mest almindelige foranstaltninger vedrørte:

- *Oplysninger*: Mange medlemsstater svarede, at de havde truffet en eller anden form for foranstaltninger for at forbedre kendskabet til reglerne og procedurerne blandt de medarbejdere, som deltog i den daglige forvaltning af projekterne.
- *Kontrol*: Nogle medlemsstater havde ændret deres kontrolprocedurer eller havde forsøgt at forbedre den måde, disse procedurer fungerede på, f.eks. ved at indføre nye tjeklister til brug under kontrollen.

---

¹²

En oversigt over den grundlæggende lovgivning inden for strukturforanstaltningerne kan findes på Kommissionens websted: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reglem_da.htm

- *Lovgivning*: Nogle medlemsstaterne havde indført ny national lovgivning for at præcisere eller forenkle procedurene.

Medlemsstaterne kunne ikke rapportere om konkrete resultater af de foranstaltninger, de havde truffet, men som hovedregel forventede de færre (og mindre) fejl fremover.

Kommissionen bad medlemsstaterne om at angive, hvad de mente var hovedårsagerne til fejl vedrørende udbud, indtægter og manglende dokumenter.

Med hensyn til fejl vedrørende reglerne for offentlige udbud var medlemsstaterne enig om, at "manglende kendskab til reglerne" og "usikkerhed ved fortolkning af reglerne" var to af de mest almindelige årsager.

Med hensyn til fejl vedrørende indtægter anførte medlemsstaterne "manglende viden hos gennemførelsesorganerne" og "de gældende regler er uklare" som de to mest almindelige årsager, efterfulgt af "modtagerne undervurderer indtægterne".

Med hensyn til fejl vedrørende manglende dokumenter var medlemsstaterne mindre enige om de almindeligste årsager. De to hyppigste svar var "dokumenterne fandtes stadig, men den reviderede part var i tvivl om, hvilke dokumenter Retten ønskede" og "den reviderede part kunne ikke finde dokumenterne, fordi arkiverne ikke var ordentligt organiseret. Dokumenterne blev senere fundet". Derefter kom "den reviderede part har ved en fejltagelse opbevaret dokumenterne efter de nationale regler og ikke efter EU-reglerne" og "den reviderede part kunne ikke finde dokumenterne, fordi arkiverne ikke var ordentligt organiseret. Dokumenterne er stadig ikke fundet".

Spanien og Det Forenede kongerige

Den feedback, som indkom fra Spanien og Det Forenede Kongerige, var særlig vigtig, da disse to medlemsstater tegnede sig for ca. halvdelen af det samlede antal kvantificerbare fejl, som Revisionsretten fandt for 2006 inden for strukturforanstaltningerne¹³.

Spaniens svar vedrørte kun spørgsmål i forbindelse med ESF, selv om hovedparten af de fejl, som Revisionsretten fandt i Spanien i 2006, vedrørte EFRU. Spanien anførte, at hovedårsagerne til de mest almindelige fejl efter dets mening var "*problemer med at forstå de krav, som er fastsat i fællesskabslovgivningen, specielt med hensyn til forskellene mellem kravene i fællesskabslovgivningen og den nationale lovgivning*". Man ville i 2008 offentliggøre en oversigt over de modtagne spørgsmål og de svar, som var givet, på hjemmesiden for UAFSE (Spaniens ESF-administrationsenhed). Der var også planer om at udarbejde en håndbog for modtagerne af støtte fra ESF med det formål at fjerne de uklarheder, som lå til grund for de fleste af de begåede fejl. De foranstaltninger, som skulle træffes i 2008, forventedes at mindske antallet af fejl, da de fleste af de fejl, som blev begået, skyldtes manglende kendskab til eller fejlfortolkning af fællesskabslovgivningen.

---

¹³ I begge disse medlemsstater havde Kommissionen fundet systemmangler i sit eget revisionsarbejde, og der var iværksat afhjælpende handlingsplaner eller procedurer med henblik på at suspendere betalingerne.

Det Forenede Kongerige anførte 1) mangelen på et tilstrækkeligt revisionsspor¹⁴, 2) manglende forståelse af forordningerne og de nationale regler og 3) komplicerede regler som hovedårsagerne til fejlene. Det blev understreget, at forvaltningsmyndighederne gennemførte en række foranstaltninger i 2007, herunder styrkelse af den artikel 4-kontrol, som foretages af forvaltningsmyndigheden. Der var udsendt en vejledning for at minde projektlederne om, at de skal opbevare dokumentation, og om, hvilken form for dokumentation der kræves i forbindelse med revision. Antallet af fejl forventedes at stige i begyndelsen, efterhånden som man fandt frem til flere problemer, hvorefter det ville falde igen, når problemerne blev løst. De fejlforekomster, som var konstateret under den efterfølgende kontrol (artikel 10-kontrol), forventedes at falde, når afslutningsprocessen var færdig.

4. HENSYNTAGEN TIL MEDLEMSSTATERNES HOLDNINGER I REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING

Revisionsretten indsamler den dokumentation, som dens årsberetning hviler på, gennem revisioner i Kommissionen og medlemsstaterne. Den kontrollerer en stikprøve af transaktionerne og undersøger, om der er oprettet overvågnings- og kontrolsystemer, og om de fungerer godt. Revisionsretten tager også hensyn til de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra Kommissionens generaldirektorater (og sammenfatningen heraf) og til andre revisorers arbejde¹⁵.

Revisionsretten skal fremlægge sin årsberetning, herunder revisionserklæringen for år N, senest den 15. november i år N+1. Der er tale om en meget stram frist, når man tager i betragtning, at Revisionsretten skal foretage revisioner i Kommissionen/medlemsstaterne, analysere konklusionerne, udarbejde et brev (Statement of Preliminary Findings, SPF) til den relevante kommissær/det relevante nationale overordnede revisionsorgan, vente på svar fra Kommissionen/medlemsstaten (den normale frist er to måneder), analysere svaret og sommetider udarbejde endnu et brev til den relevante kommissær/det relevante nationale overordnede revisionsorgan med Revisionsrettens endelige holdning til konklusionerne. I hver fase kan der være behov for tid til oversættelse af dokumenterne.

Revisionsretten afsluttede sit udkast til årsberetningen for 2006 i slutningen af maj/begyndelsen af juni 2007, *jf. tabel 5*. Dermed begyndte den kontradiktoriske procedure mellem Revisionsretten og Kommissionens tjenestegrene.

---

¹⁴ Det Forenede Kongerige bemærkede, at "opbevaring af dokumenter også kan være vanskeligt for små organisationer i civilsamfundet, hvor de tunge regler kan kræve opbevaring i 13 år eller mere."

¹⁵ Jf. punkt 1.38 og 1.39 i årsberetningen for 2006.

Tabel 5. SPF, svar og analyser vedrørende delt forvaltning, årsberetningen for 2006.

	2006												2007											
	J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D	J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
96 SPF sendt af Retten		1			1		1	1	2	3	7	9	9	10	15	10	13	10	2		1	1		
87 svar modtaget fra MS					1		1		2	2	2	5	8	9	5	6	19	13	8	4	2			
65 analyser sendt af Retten									1			2	2	6	5	3	5	6	5	11	17	2		
Procedure for års- beretningen for 2006													Udkast til rapport udarbejdet af Retten			Kontra- diktorisk procedure								

Note. Tabellen omfatter breve til og fra medlemsstaterne vedrørende revisioner inden for egne indtægter, den fælles landbrugspolitik og strukturforanstaltninger med hensyn til årsberetningen for 2006. Lysegrå felter betyder, at der blev sendt 1-3 breve. Mellemgrå felter betyder, at der blev sendt 4-6 breve. Mørkegrå felter betyder, at der blev sendt mere end 6 breve.

Under den kontradiktoriske procedure mødtes Revisionsretten og Kommissionens tjenestegrene for at drøfte Revisionsrettens konklusioner og Kommissionens svar i lyset af de nye oplysninger, som forelå, herunder medlemsstaternes svar¹⁶. De fleste af møderne blev holdt i juli 2007, og der blev holdt nogle få møder i første halvdel af september 2007. Revisionsretten vedtog revisionserklæringen for 2006 den 27. september 2007.

Desværre var der pr. 1. juli 2007 næsten en tredjedel af medlemsstaterne, der ikke havde besvaret SPF-brevene. I disse tilfælde rådede Kommissionen ofte ikke over oplysninger, som gjorde det muligt at afgøre, om Revisionsrettens konklusioner stadig var gyldige. Dette blev også påpeget af Frankrig, som fremsatte en generel bemærkning om, at "... den revision, som [Revisionsretten] har benyttet som grundlag for udarbejdelsen af sin årsberetning for 2006, stadig er i den kontradiktoriske fase, og at [Revisionsretten] endnu ikke har afgivet sine endelige konklusioner".

5. MEDLEMSSTATERNES OPFØLGNING AF FEJL INDEN FOR LANDBRUGSPOLITIKKEN OG STRUKTURFORANSTALTNINGERNE

Kommissionen bad de enkelte medlemsstater om for hver fejl, som Revisionsretten tilskrev den, at angive, hvilke foranstaltninger medlemsstaten havde truffet for at

¹⁶ I lyset af den ansvarsfordeling, som er fastsat i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, gennemføres der ikke en tilsvarende kontradiktorisk procedure mellem Revisionsretten og medlemsstaterne.

følge op på fejlen, og tidspunktet for, indholdet af og det forventede resultat af foranstaltningerne. Hvis der hverken var truffet eller planlagt foranstaltninger, blev medlemsstaterne anmodet om at oplyse grunden til, at de ikke havde truffet foranstaltninger.

Medlemsstaterne indsendte svar vedrørende ca. 60 % af DAS-fejlene inden for landbrugspolitikken og ca. tre fjerdedele af fejlene inden for strukturforanstaltningerne. Lidt over halvdelen af de fejl, hvor der ikke var blevet indsendt svar, vedrørte Spanien, en fjerdedel vedrørte Italien og Portugal, mens resten var fordelt på de øvrige fem medlemsstater. Der er blevet sendt påmindelser til disse medlemsstater, og der kan således stadig indkomme svar.

I nogle tilfælde sagde medlemsstaterne, at de ikke havde truffet foranstaltninger vedrørende den fejl, som Revisionsretten havde påpeget, fordi de ikke accepterede, at der var tale om en fejl. Graden af uenighed varierede noget mellem de forskellige kategorier af fejl. Den var højest (5 ud af 10) for substansfejl inden for strukturforanstaltningerne, hvor især Det Forenede Kongerige ofte var uenig i Revisionsrettens konklusioner. Inden for landbrugspolitikken var der meget mindre uenighed med hensyn til substansfejl (2 ud af 10).

Med hensyn til formelle fejl var der stor uenighed (4 ud af 10 fejl) inden for landbrugspolitikken, især på grund af sagerne vedrørende Grækenland. Uenigheden inden for strukturforanstaltningerne var lidt mindre (under 3 ud af 10 fejl) og var fordelt mere ligeligt på flere medlemsstater.

Når medlemsstaterne accepterede de fejl, som Revisionsretten havde påpeget, kunne de næsten altid oplyse, hvilke foranstaltninger de allerede havde truffet eller skulle til at træffe. Med hensyn til formelle fejl blev der truffet mange forskellige foranstaltninger. Inden for landbrugspolitikken var typiske foranstaltninger at foretage betalinger, som var blevet forsinket, forbedre registreringen af forskellige oplysninger eller foretage kontrol i sager, hvor Revisionsretten havde konstateret, at kontrolprocedurerne ikke fuldt ud var overholdt.

Inden for strukturforanstaltningerne omfattede de truffede foranstaltninger også gennemførelse af betalinger, som var blevet forsinket, sikring af, at der blev offentliggjort oplysninger om EU-støtten i overensstemmelse med reglerne, eller ændring af procedurerne vedrørende udbud og tidsregistrering.

Med hensyn til substansfejl vedrørende landbrugspolitikken anførte medlemsstaterne som regel, at de havde inddrevet eller var i gang med at inddrive betalingerne. I nogle tilfælde var den pågældende gård blevet udvalgt til yderligere kontrol på stedet.

Inden for strukturforanstaltningerne anførte medlemsstaterne, at de i ca. halvdelen af sagerne havde fjernet ikke-støtteberettigede udgifter fra angivelserne eller iværksat inddrivelsen. Andre foranstaltninger var forbedring af revisionssporene, gentagelse af kontrollen eller forbedring af oplysningerne til modtagerne om reglerne.

6. KONKLUSION

Næsten alle medlemsstaterne besvarede Kommissionens spørgeskema vedrørende Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2006, men nogle af medlemsstaterne indsendte en delvis besvarelse. Der er blevet sendt påmindelser til nogle medlemsstater, og der kan indkomme yderligere svar.

Svarene viser følgende:

- Inden for strukturforanstaltningerne mener medlemsstaterne, at EU-lovgivningen er kompliceret, og at de medarbejdere, som deltager i den daglige forvaltning af projekterne, har et utilstrækkeligt kendskab til reglerne. Arkiverne er sommetider ikke ordentligt organiseret, eller dokumenterne opbevares ikke længe nok. Disse problemer betyder, at de samme typer fejl gentages. Medlemsstaterne må løse disse vigtige problemer på en effektiv måde – allerede under lovgivningsprocessen – hvis fejlniveauet inden for strukturforanstaltningerne skal reduceres.
- Revisionsretten er underlagt en meget stram tidsplan, hvilket betyder, at medlemsstaterne har svært ved at nå at indsende deres reaktion på et betydeligt antal af de fejl, som Revisionsretten har påpeget, inden Revisionsretten vedtager sin revisionserklæring. Revisionsretten har allerede øget sin indsats for at informere medlemsstaterne hurtigere om de fejl, den finder. På nuværende tidspunkt informerer Revisionsretten medlemsstaterne om sine konklusioner ved at sende et brev til det relevante nationale overordnede revisionsorgan, som så indsamler oplysninger fra den reviderede part. Medlemsstaterne ville muligvis kunne svare hurtigere, hvis Revisionsretten også sendte sit brev direkte til den myndighed/det organ, som er blevet revideret, og i højere grad brugte elektronisk kommunikation. Revisionsretten fremlægger allerede alle konklusioner i et standardiseret format (et DAS-fejlskema). Man kunne også overveje at videreudvikle dette skema, så det også kommer til at omfatte en standardiseret svarektion, der skal udfyldes af den reviderede part, hvis medlemsstaterne synes, at det kan hjælpe dem med at give Revisionsretten (og Kommissionen) de rigtige oplysninger hurtigere.
- Kommissionen bør forbedre sin egen opfølgning af Revisionsrettens konklusioner i medlemsstaterne for at bidrage til sikre, at medlemsstaterne indsender svar til tiden og af god kvalitet. Kommissionen har derfor til hensigt at øge sin overvågning af medlemsstaternes svar på Revisionsrettens konklusioner, f.eks. ved regelmæssigt at sende medlemsstaterne oversigter over konklusioner, hvor et input fra medlemsstaterne vil være vigtigt for Kommissionen under den kontradiktoriske procedure. Kommissionen vil også fortsætte drøftelserne med medlemsstaterne og Revisionsretten om grundene til de mest almindelige fejl og de praktiske skridt, som skal tages for at forhindre dem.
- Når medlemsstaterne accepterer de fejl, Revisionsretten har påpeget, træffer de de nødvendige foranstaltninger – ofte ved at inddrive de pågældende midler eller trække ikke-støtteberettigede udgifter tilbage, når fejlene har en finansiel effekt.

- Medlemsstaterne er ikke altid enige i de fejl, som Revisionsretten har fundet. Det er især et problem i forbindelse med fejl med finansiell effekt inden for strukturforanstaltningerne. Kommissionen og Revisionsretten er i gang med at drøfte, hvordan man fremover kan mindske uenigheden om fortolkningen af reglerne.

Kommissionen påskønner de mange hurtige svar, den har modtaget fra medlemsstaterne. De er et vigtigt bidrag til Kommissionens opfølgning af Revisionsrettens konklusioner. Når medlemsstaterne er enige i Revisionsrettens konklusioner, sørger de for en passende opfølgning, herunder inddrivelse af midler. Forebyggelsen af fejl skal dog forbedres ved at sikre, at de personer, der deltager i den daglige forvaltning, kender de regler og procedurer, som skal følges, og har de nødvendige ressourcer.